

училище. Но ученичкитѣ напустнали протестантското училище и постѣпили въ българското при госпожа Анастасия Тошева. Протестантитѣ искали чрезъ чорбаджиитѣ, ученичкитѣ отъ Анастасиеното училище да отидатъ въ тѣхното, но смѣлата госпожа Тошева сега си показала силата и мжжеството. Тя свикала майкитѣ на девойкитѣ и държала речъ умна и убедителна, че всѣка жена трѣбва най-първо да се учи въ народното училище, да познае вѣрата, нравитѣ и обичаитѣ на своитѣ майки, баби, бащи и дѣди. Протестантското учение и вѣрата на протестантитѣ сж чужди, а вѣрата на българитѣ е стара, родна и света. Следъ тѣзи думи девицитѣ напустнали чуждото училище и се върнали въ българското. Майки и бащи благодарили на г-жа Тошева и я похвалили.

Мжжътъ на Анастасия Тошева, благороденъ човѣкъ и ученолюбивъ, разрешилъ на съпругата си да учителствува, щомъ сърдцето ѝ

иска това. Тогава тя се предала отъ душа и сърдце да учи българскитѣ момичета. Още съ постѣпването си въ училището тя била посочена за главна учителка, а нейната другарка Санда била помощничка.

Госпожа Тошева надвила протестантитѣ и затвърдила

Анастасия Тошева.